

LO CAMP DE TARRAGONA

PERIÓDICH CATALANISTA

Any 4.— Núm. 149.— Diumenge 14 de Juny de 1903.

LO QUE VOLÉM

«Volém la llengua catalana ab caràcter oficial y que sian catalans tots los que desempenyin càrrechs públichs: volém—Corts catalanas, no sols per estatuir nostre dret y lleys civils sino tot quant se refereixi á la organisió interior de nostra terra: volém que catalans sian los jueges y magistrats y que dintre de Catalunya's fallin en última instancia's plets y causas: volém ser àrbitres de nostra administració, fixant ab entera llibertat las contribucions y impostos, y volém, en fi, la facultat de poder contribuir á la formació del exèrcit espanyol per medi de voluntaris ó diners, suprimint en absolut las quintas y llevas en massa y estableint que la reserva regional forsova presta servei tan sols dintre Catalunya.» (Del manifest de la Unió Catalanista de 16 de Mars de 1897).

Mn. Cinto Verdaguer

Ha complert un any que mossèn Cinto, lo príncep de la literatura catalana, lliensava son darrer sospir dins d'una cambra de la casa-torre Vila Joana, rodejat de l'explèndida naturalesa, que tant havia sublimat en sos poemes inmortals. Lo senzill pageset de Folquerolas, l'humble semi-narista de Vich, convertit més tard en sacerdot exemplarissim, en poeta mistic sense rival y en cantaire èpic de primera forsa, moria entremitj del desconsol y tristesa dels seus compatriots, de l'admiració y respecte de tot lo món.

Molts esforços feren las autoritats pera que l'enterro del gran poeta si gués una manifestació oficianesca, contrastant lo seu luxo ab l'humilitat ab que havia viscut tota la vida y que fou una de sus principals virtuts; mes lo pooble que'l tenia ja per son genit, per son poeta, que havia sigut l'encarnació de son esperit en totes las sevàs obres, no permeté que l'Estat se'l fés seu y tot lo poble de Barcelona y representacions de tots los indrets de Catalunya, acudiren a rendirli son darrer tribut. Es que l'inolvidable autor del «Canigó», de «L'Atlàntida» y aque ls «Cants místics» que eran foch que consumia la seva ànima d'amor per son Déu, està destinat a ésser per sempre més lo poeta popular de la nostra terra.

Las generacions que venen s'aprendrà de memoria's seus versos; sublims y mossèn Cinto serà eternament considerat lo geni colossal de la poesia catalana com Homer ho sigue de la grega y Dante de l'italiana.

Mori quan Catalunya acabava de perdre'l més gran defensor dels seus drets, a l'inolvidable Dr. Robert, y per aquesta causa la nova ferida sigue més sagrada; havien desaparegut en poc temps los dos catalans més ilustres. L'un era l'encarnació del catalanisme politich, l'altre del literari.

Déu tinga al Cel la seva ànima gran y premii las virtuts que adornavan la seva bondat y senzillesa.

La reforma administrativa

y'l projecte d'en Maura

I

Passa un fenòmen curiosíssim en la política espanyola, no per molt observat menys digne d'atenció. Entre mitj del gran aplech de mitjanies y nulitats que tot ho empastifan, surten algunes vegades homes eminents, reformadors d'empara, politichs de talent, que fan concebir esperances, sinó a l'opinió—perquè d'opinió fa molt temps que no n'hi ha hagut a Espanya,—al reduït nombre que aquí's preocupa de la sort y del peregrinde de l'Estat. Però, com si una maledicció tremena les peses sobre aquest desgraciat país, com si la fatalitat s'hagués proposat acompañarlo ara y sempre, les esperances de que parlaven se desfan al buf dels primers actes d'aquells mateixos homes a qui aludiam: ab tot son talent, ab tota sa ilustració y ab tot son desitj de fer bé, de portar l'Estat per vies de millorament, cauen pera no aixecar-se més en mitj de la riota o l'indiferència general, quan no de podi o'l desprecí de tot lo poble.

En Maura serà un d'aquests casos: ho venien preveient desde que a l'Abri de l'any passat donà sa conferència sobre la reforma de l'administració local, en lo Círculo de la Unió Mercantil, de Madrid; s'affirmà nostra creença, quan lo vegeren el ministeri de la governació; y avuy, després d'haver presentat a las Corts

son projecte de bases per l'esmentada reforma, ja no'n tenim lo més petit dupte. Si no temessim estampar una frasse més sagnant que justa, diríam que en Maura ha escrit son testament... Sa darrera hora no'n farà esperar: la premsa cridanera del centre prou l'anuncia y la desitja... Preparémse, donchs, a veure l'enterro de l'últim polítich que abfonament havia interessat als que encara creuen que és possible la salvació d'Espanya.

Si hi ha algú que fassi moseta d'aquesta afirmació nostra, tot tenint en compte que en Maura és un home serio—ho dièm nosaltres que l'hem combatut sempre—que's fixi en las paraules ab que acaba son discurs al Sénat presentant lo projecte de bases pera la reforma de l'administració local:

«Yo no desconozco que tales como las bases son, no era menester que yo lo declarara para que todos lo entendierais, han de tener enfrente muchos y muy numerosos intereses. Pues yo á esos intereses les digo que mi vida ministerial está ligada á la suerte de este proyecto, que no habría venido aquí sino para hacer esto, y que si no puedo hacerlo me marcharé de este banco.»

**

Comensèm per dir que en Maura és tal volta'l governant espanyol que mello ha estudiad, ha comprès y coneix los vícis de l'administració local. Tema preferent de sa atenció, a n'ell he dedicat horas de treball reposat y reflexiu, arribant potser al coneixement perfecte de la malaltia que pateixen los organismes que haurian d'ésser fonament de tot progrés y de tota llibertat y avuy no són més que rodas de la màquina burocràtica, que'l caciquisme dirigeix y mou a son gust.

Estrany semblarà, donchs, que'l Ministerie de la Gobernació no apliqui'l remey que pot curar als municipis y a l'administració provincial, y més estrany encara en las actuals circumstancies en que tan pocas ocasions se presentan pera que'l nom de los governants passin a l'història.

En Maura, com veurém més tard, no s'ha atrevit a mirar de cara a cara'l problema; coneixent la solució ha temut aplicarla, tenint conciència de la gravetat del mal y disposant del remey pera curarlo, s'ha contentat ab paliatius... Ha vist que's feya necessari un cambi total en l'organización dels municipis si's volía que aquests tornessin a ésser cossos vius, representació genuina dels interessos del poble, y ha permès en son projecte que la política que tot ho mata continúi essent la base de sa constitució, la que informi tots los seus actes, la que cui'di de desacreditar las petites reformas que en sentit contrari tractan d'introduirse.

Malament ha complert en Maura las sevàs promeses, fetas en aquest punt no d'una manera vaga, sinó ab ardiment y fermesa principalment en lo seu discurs del Cassino Mercantil abans esmentat, quan al tractar de lo que passava ab nostre règim municipal y ab tota l'administració local deya:

«Y hay que apelar á la cirugia, además, por otra razón: porque está bien que se enmiede poco a poco lo que radica sobre su natural asiento, aquello en que sea aprovechable todo lo fundamental, todo lo que es esencial; pero cuando el error está en la raiz, si no se quiere seguir cosechando el fruto maldito, no conozco otro remedio sino arrancar la planta y poner otra.»

En lo projecte d'en Maura, examinat fredament, com demostrarà en altres articles no s'arrenca la planta que dóna'l fruit maleit: aquesta s'hi conserva ab tota la robustesa y usana ab que viu avuy. Es veritat que al costat y junt amb ella s'hi posan plansons que podrian arribar a produir bon fruit; però, son tan migrants, tan escanyolits, que las poderoses arrels de la planta dolenta's hi xuclarán la sava y no'l deixaran viure.

En pocas paraules: en Maura ha volgut empedre la reforma de l'administració local acontentant al poble y als polítichs centralistas, y com això a Espanya és impossible, com los odis entre l'un y l'altre són manifets, com ho és també l'incompatibilitat dels seus interessos, d'aquí que diguessim que en Maura havia escrit son testament. Ja veurém com ben aviat si no's cuidan d'enterraro'l polítichs, l'enterrará'l poble.

LO PROJECTE ARTAL

Pera que's végui ben clar la nostra patriòtica actitud en l'assumpto dels bous argentins, començarem per copiar tot lo que tenim escrit sobre'l particular. Deyam en lo número del 25 de Janer passat:

«Procedent de Buenos Aires ha arribat a aquesta ciutat nostre estimat amich y paisà D. Angel Artal, qui viaje's relaciona ab lo projecte d'importació de bous argentins per nostre port.

Celebrarem que l'exit coroni'l treball de l'amich Artal y que li sigui forsa agradable'l temps que passi al costat de sa distingida familia.»

Lo 22 de Febrer escrivíam:

«La carn argentina

Lo darrer número del Boletín de Agricultura y Ganadería de Buenos Aires, publica un extens informe sobre l'introducció a Espanya de bestiar y altres productes argentins, redactat per nostre estimat amich y paisà D. Angel Artal, quefe de la secció de comers del Ministeri de Relacions exteriors de la República Argentina.

Lo Sr. Artal descriu las condicions que ofereix Espanya com a mercat consumidor de carn argentina: los gastos de transport, drets y descàrrega en diferents ports espanyols; preus a que's vengueren las sis remeses de bous argentins, comparantlos ab los del bestiar indígena; regions principalment consumidores y un sens fi de datos y notícias que demostran la competència y l'estudi que'l Sr. Artal ha fet d'aquest important assumptu.

Després passa a estudiar los ports espanyols que ofereixen més ventajas pera l'importació del bestiar argentí, y de cop se decanta a recomanar los del Mediterrani, regió que ofereix molt de consum y molt poca producció a l'inrevés de las del Nort, ahont hi ha grans extensions de terrers dedicats exclusivament a la cria de bestiar. De tots los ports d'aquest litoral, lo més convenient és lo de Tarragona, quinas condicions de pochs gastos y facilitats de comunicació interior quedan plenament demostreadas.

Segons consta en l'informe que'n ocupa, los señors A. Olmos y E. Lluch de Buenos Aires pensan emprendre en gran escala aquest negoci d'importació per lo nostre port, a quin efecte la Junta d'Obras del Port construiria un desembarcader e. lo moll nou, y's comptaria ab terrers entre'l Francoli y Riu-clà pera refer al bestiar de les travessías marítimes.

Felicitèm a l'amich Artal per son notable treball y no cal dir quant celebrariam que's portés a cap un negoci de positius resultats pera Tarragona.»

Del 1.er de Mars:

«Sembla que las gestions que está fent nostre amich y paisà D. Angel Artal, ab lo fi de lograr que sia Tarragona la favorescuda pera fer lo desembarc de bous de l'Argentina, no troba molt bona acollida per part d'algú de las Obras del Port.

Sempre han d'ésser los elements burocràtics los que posan entrebancs al desenrotollo del comers! Però com en aquella entitat hi forman part personas que forsolament han de veure ab gust la prosperitat de nostra ciutat, confiem que farán comprender a qui sia que's deixi de

expedienteig y de petitesas, y que si verament los plans del Sr. Artal han d'afavorir nostre port, és precis se li donguin totes las facilitats possibles.»

Del dia 8 de Mars:

«Nostre estimat amich en Angel Artal, nos prega en atenta carta, que rectificarem un solt publicat en nostre darrer número, referent a obstacles quells projectes de dit senyor troben en la Junta del Port, quina noticia no resulta exacta. No tenim cap dificultat en ferlo constar així, malgrat procedir nostra informació d'autorisat origen.»

**

«Sembla que demà sortirà cap a Madrit la comissió de la Junta de Obras del Port pera gestionar certs assumptos d'interès pera Tarragona. Se proposa recabar l'autorisació del govern pera construir grans corrals a l'altra part del Francoli, pera deposit de bous argentins. La primera idea fou de construir aquests corrals en lo moll nou al costat del ferrocarril de València, però acertadament s'ha desistit per motius d'igiene y d'altres no menys importants.

També gestionarán l'enllàs dels ferrrocarrils a Reus y altres assumptos d'importància.

Veurem.»

Cal també fer remarcar que'l s'nos amics a l'Ajuntament, per boca del Sr. Rossell, foren los primers a demanar la cooperació y ajuda del Municipi a favor del projecte del señor Artal.

**

Després de lo que deixem consigüat, gaire bé podríam fer punt y no ocuparnos més d'aquesta qüestió, perquè ab lo esmentat queda perfectament definida nostra actitud en un assumptu que tant ha arribat a apassionar; però com tenim la virtut, o'l defecte, si volen, de la franquesa, ampliaràm nostra opinió ab una sèrie de consideracions que's veyem obligats a fer pera deixar las cosas tal com són, y no com volen que siguin certos periòdichs que no tocan res que no ho espallin.

Res més fàcil de sugestionar que'l poble, sobre tot quan en una època calamitoso com la que atravessèm li parlan los periòdichs de grans beneficis, de comensar pera Tarragona una era de prosperitat, y's presenta la tal idea de l'importació de bous com un remey, ràpit, eficàs y indiscutible pera salvar la crisi econòmica que deix sentir sa influència en totes las capes socials de nostra ciutat.

Més a nostre modo d'entendrer, se comet un verdader disbarat quan al poble se li fan alimentar esperansas exageradas, com ha succeït en lo cas actual, puig sempre que's procedeix així, lo desengany resulta més gròs si per cualesvol circunstancia lo negocia no pren los vols que la fantasia popular ha arribat a pensar.

Per aquest motiu y notant en algunes de nostres confreres certas exageracions, volguem coneixer ab tots sos detalls lo projecte Artal, y aquest amich, ab deferència may prou agrada, tingué a bé donarnoslo ja ab una conferència íntima, ja en altra pública en l'Associació Catalanista.

Lo projecte Artal té dos aspectes. Lo primer és purament mercantil y solo alabansas mereix. Es grandios y de poguere portar a la pràctica és indubtable que algún benefici deixaria a Tarragona, com li deixa tot lo que representa tràfec, moviment, negocis. Partint d'aquest supost som los primers y més decidits partidaris del projecte y entenem que tot Tarragona deu estar interessat en que's realissi, ajudant no ja moralment a l'autor, sinó fins subvencionantlo si fos necessari.

Mes hi ha una segona part del projecte que mereix un detingut estudi, y questa es lo punt ahont deuen ésser instalats los corrals. Proposa'l amich Artal que siguin en los terrers

guanyats al mar y paralels al moll de costa.

Aqui és ahont sens abdicar de nostre patriotisme jamay desmentit, de nostre amor a Tarragona, molt per sobre dels patriotes que no han fet més que explotarla, nos serà permès que fem alguna objecció, sobre la que no insistirem gaire, puig precisament passats los primers entusiasmes y oberts los ulls a la realitat, lo que nosaltres podríam dir, ho dirán ab major eloquència las entitats criadas a intervenir oficialment en l'informe del projecte.

L'emplassament dels corrals sobre lo moll de costa porta en sí una sèrie de dificultats que molt nos temem fassin lo projecte impossible, y verdares aimants d'ell, creyem que lo més acertat fóra escullir altre lloc immediat y pensar en la forma d'establirhi's corrals en bones condicions pera la futura empresa. Las dificultats que això representa no las creyem insuperables y menys si tots cumplim ab nostre deber-prestant a aquell treball nostre unànim concurs; en canvi, de persistir en la condició sine qua non de que'l corrals deuen ésser sobre'l moll de costa, se corre'l gravíssim perill de que la concessió s'eternisi y's perdi pera Tarragona una regular font d'ingressos.

Després de lo que ha arribat a apassionar al públic aquesta qüestió, debem pera ben fixar nostra actitud, declarar:

1.er Que'l regidors amics nostres y Lo CAMP DE TARRAGONA han sigut los primers que han patrocinat lo projecte de la portada de bous argentins.

2.er Que'l projecte Artal mereix tota classe d'apoyo y simpatia, modificant si és possible'l punt d'emplassament dels corrals.

3.er Que de persistirse en la pretensió de que'l corrals han d'ésser al moll de costa, entenem y ab nostra acostumada sinceritat ho diem, que las dificultats serán grandíssimas y que aquestas faràn perillar la realisació del projecte.

4.er Que seria per lo tant preferible variar lo punt d'installació dels corrals, a fi d'aplanar dificultats y poguere portar a la pràctica'l projecte sens demora de cap classe.

Ben definida la nostra actitud, hem de senyalar a nostres lectors y al poble de Tarragona, que en la curta vida de nostra modesta publicació no és ja nou lo cas de que nostres enemics explotin o tergiversin lo modo de pensar de nostre periòdich en tal o qual qüestió y que fins se'n senyalí com a enemics del progrés de Tarragona. Desgraciadament, y més d'una vegada, lo temps ha vingut a darnos la rahó y ha redut a justos límits los entusiasmes sens mida que a favor de determinades idees s'havian creat.

Y tot dolentnos que així hagi succeït, puig preferiríam equivocar-nos y que nostra ciutat en surtis beneficiada; no per gust d'apareixer ni més sabis ni més tontos; no per lo gust de fer la contra; no per lo gust de portar al terreno econòmic renuncias ni passions personals, sino creyent que al públic deu dirls la veritat sempre y per oposada que aquesta sigui a la corrent general, puig res hi ha a nostre modo d'entendrer perjudicial en més alt grau que tractar qüestions de trascendència ab criteri mesquí y ab prejudicis manifestos, hem cregut del cas en aquestes circumstancies sentar ben bé lo modo de pensar de la Redacció de Lo CAMP.

Y acabarem dient, que és sols després d'haver ben estudiat la qüestió, que's hem aventurat a emetre nostre concepte, y que guardem cuidadosament los números d'algún periòdich que fent justícia a son modo d'ésser ha pogut defensar lo projecte Artal, sols empleant l'insult y la calumnia. Hi ha que dar al temps, temps y no será la primera vegada que Lo CAMP al reproduir en sas columnas retalls

ORNAMENTS D'IGLESIA

J. CABALLÉ Y GOYENECHE
TARRAGONA

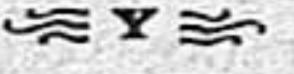
Teléfono, 42

RAMBLA DE S. JUAN N° 48

DE LA
ANTIGUA FÁBRICA
de SEDERIAS Y TALLER
de BRODOS
DE
Fills de Miquel Gusi
BARCELONA

Artística para Salones
en Bronce

Bronzo-Or

Plata Santamaría
de la casa

A. y H. Santamaría
BARCELONA

Teléfono, 42

ORFEBRERÍA RELIGIOSA

d'altres periòdichs, ha posat a aquestos en la situació més ridícula que donar-se pugui. Conseqüències són aquestes d'escriure a la llegera y fer anar los milions como si's tractés de xavos morunos.

Mirant cap a Europa

Nostra Espanya antiga, plena de triomfs y de glòria per la conquesta, per lo poder de la pòvora, cau desfeta, fumejant, llanguideix y mòra. Los fills, assedegats d'instrucció, li'n demanen a sa mare, y aquesta, ja incapacitada per los governants decripits, li dóna com una mala mandrastra.

¿Voleu entrar en lo concert europeu? Donchs busqueu l'arteria que porta la sanch al cor: dignifiqueu l'escola. Eixa serà l'empori de riquesa que fassi de nostra rassa ja se ma, degenerada, envilida y morta, una rassa forta, vigorosa, plena de vida, que torni sisquera pel recor de són poderiu y ns tregui de l'atavisme intel·lectual y moral en qu'ns trobem.

Penseu, governants, en que indefectiblement arrastreu al caos y a la miseria a questa desventurada Patria, abarrota de blassons de *gran-desa històrica* y avuy coberta ab despulls de negra mortalla. L'escola és lo sepulcre ahont hipòcritament volen enterrari aquests alegríchis atributs de vostres llegendaris errors: treyeu l'escola dels femeralls en que avuy se troba; aixequeu la sobre'l pedestal de marmol rodejantla de jardins, y os portarà la pau universal pera que entreu de plè en l'apocalipsis de la vida moderna. Sense escolas no hi ha instrucció; sense instrucció no hi ha progrès; sense progrès no hi ha vida; sense vida no hi ha nació. ¿Voleu bonas escolas, que os portin la regeneració desitjada? Feu bons Mestres; considereus tot quant mereixen; feulos ídols de vostra veneració y respecte; no'ls martiritzeu sens pietat; no'ls humilleu; no'ls feu esclaus.

L'esclavitud és contraria al dret natural y al civil, y repugna igualment a las mellors formes de govern. No es útil ni pera l'amo ni pera l'esclau; pera l'esclau, perquè res pot fer per virtut; pera l'amo, perquè conveu tota classe de vics y de mals hàbits: s'acostuma insensiblement a faltar a totes las virtuts morals, y's fa soberbi, violent, altiu, colèrich, dur, voluntariós, bárbaro... La regla de lo just no està fundada en lo poder, sino en lo que és conforme ab la naturalesa. L'esclavitud no solament és un estat humiliant pera'l que la sofreix, sino també pera l'humanitat mateixa, a la que degrada.

¿Voleu esclavitzar a la societat? Ho conseguireu esclavitzant al Mestre; fent d'ell un ser abjecte y degenerat.

Lo poder de tot govern, se funda sobre la facultat de fer lo bé, de protegir, de dirigir y de proporcionar lo benestar a l'autoritat; aixis l'autoritat deu estar apoyada en la naturalesa dels homes, en sa desigualtat, en sas necessitats, en los desitjos que té de satisfacerlas, y, per si, en l'amor de si mateixos y del pròxim.

L'home més destre pera conservar-se y satisfacer sas necessitats sab trobar recursos, que faltan a l'home

més fort, però de menys intel·ligència que ell. Per això's veu tots los días que l'home d'un talent clar sab compençar ab sas habilitats y sos medis, lo que li falta en la forsa y vigor del còs; per lo que s'observa ab bastanta freqüència que l'experiència y moltes vegades l'astúcia, triomfan hasta de la forsa y la precisen a cedir.

¿Consistirà l'astúcia de nosaltres governants en derrocar las escolas y carregar lo ventre dels canons a costa de la fam dels mestres?

CARLES VIOLA.

Lo monopolio dels alcoholos

Si en general ofereixen serios perills los monopolios a Espanya, aquests perills són doblement sensibles per l'impunitat ab que traspassen los límits de lo just y correcte en procediments mercantils.

Als sindicats o monopolis que ja funcionan, molt aviat se n'hi afegirà un altre si com creyem donan resultat los treballs que desde fa més de sis anys s'estan fent en aquest sentit:

Vegis lo que diu un periòdic sobre aquest interessant extrem:

«Parece que se trata de organizar una sociedad para explotar el monopolio del alcohol, así como tenemos ya la sociedad del monopolio de las cerillas.

Se dice que para solicitar la concesión del Gobierno español, varios capitalistas han constituido una sociedad de estudios con un capital de 600.000 pesetas, habiendo tomado la sociedad el nombre de Sindicato Nacional.

El principal objeto es conseguir el monopolio del alcohol, y si no puede conseguirlo, acometer otras empresas de importancia y que puedan dejar buenos rendimientos a los accionistas.

Se anuncia que si toma el monopolio del alcohol, lo hará bajo bases tan equitativas, que dejarán satisfechos al Gobierno, a los destiladores, a los vinicultores, a los industriales y al público, de modo que todo el mundo quedará contento.

Los cálculos del Sindicato Nacional están basados en los siguientes datos estadísticos de la producción del alcohol en España, correspondientes al año 1902:

Litros

Alcohol vírico.....	65.458.042
» industrial.....	7.487.876
Aguardiente, de vino.....	10.383.215
» industrial...	776.420
» aromatizado.....	21.036.017
Licores.....	2.870.057
SUMA TOTAL.....	109.910.627

A esta suma hay que añadir 15'8 millones de litros sobrantes de 1901, resultando en total 125'5 millones, de los que se vendieron 115'15, quedando como existencias en fin de Diciembre, 10.598.940 litros.»

Com veurán, de portarse a efecte lo monopolio dels alcoholos, tothom quedará satisfet: lo govern, los destilladors, los vinicultors, los industrials y'l públic, lo que no deixa d'esser un excés de satisfacció, molt difícil de que, en la pràctica resulti, puig en aquesta classe de negocis, qui paga sempre'l gasto és lo consumi-

dor, o sigui això que'n diuen l'último mono.

També és molt possible, casi segur, que l'esmentat monopolí, perjudiqui als exportadors de vins encarint, encara més, los alcoholos que's necessitin pera remontar lo grau del vi fins a limit d'embarch, y si això succeix, seria un cop de mort peralts exportadors de Tarragona. A aquests, donchs, toca vetllar y ocupar-se d'un assunto de molta importància y gravat.

Nosaltrs prometem seguir lo curs dels treballs que's fan pera constituir lo Sindicat y avuy ja estarien en situació d'avansar alguna noticia bastant més interessant que las copias més amunt; però com se'n comunicá ab carácter reservat, come-triam una indiscreció. Altre dia serà.

s'havia ensorrat als enemichs de la patria. Que això ho diguin quatre desahogats o tonts, està bé; però un home de les condicions de cultura que's reconeixen a n'en Labra, francament fa riurer.

Fòra d'això, res més. Lo govern segueix molt sa'isfet de l'habilitat que demostran las oposicions, alluyant la constitució del Congrés, perquè qui dia passa anys empeny; d'aquí quatre dies la calor treurà de Madrid als pares de la patria... y quan fassí fred ja parlaràm de lo que convé pera la regeneració d'Espanya.

La qüestió més important, pe a'nostres governs és passar un parell o tres d'anys sense fer res, y després deixar lo lloc als liberals pera que fassin lo mateix que's conservadors: res de bo.

Aquesta política no té més que un inconvenient, que'l dia menys pensat quedará la sinia espantllada y's catufos no podrán remullar regularment en las aigües del pou més fondo del pressupost.

Cosas de casa

Ara sí que a cá la ciutat podrán ferse estalvis, donchs ab la màquina d'escriure que han acordat comprar, és de suposar que al menys tindrán que amortisar la meitat dels pleats.

Però lo que no arribèm a entendre, és que s'haja acordat la compra d'aquell aparell quan estan ja cansats de ferlo servir: hi ha qui molts dies i serveix d'esbarjo lo fer pràcticas ab aquella maquineta.

De suposar és que'l gasto que ha acordat fer l'Ajuntament deu ésser preferible, a no ésser aixis ja s'hi hauria mirat lo nostre batle, a qui tanta por li fa lo decret d'en Maura.

Però, callin, que diuen que la maquineta la paga l'Ensanche, y com a n'aqueixa caixa no hi resa pera res aquell decret, ja està la cosa arrelada.

De segur que hi haurà algún maliciós que dirà: quin rediantre de treball hi ha a l'Ensanche que necessiten una màquina d'escriure? Que potser l'utilisaran en lo negociat de versos? Perquè han de sapiguer que desde que'ls empleats cobran tart y mala-ment, distreuen la gana fusellant l'art poètic.

Y ara que parlem d'empleats...

Lo Sr. Andreu com la senyoreta Virgili, que eran los auxiliars de las escolas superiores, podían molt bé, segons lo real decret de 26 d'octubre de 1896, satisfacer sas aspiracions d'ocupar una plassa a la capital; mes per això era necessari o que vagués una escola elemental o que se'n creés una de nova.

Això ho sab tothom, y tant és aixís que no fa pas molt la Junta va haver de retornar los documents a una senyoreta que, desitjant acullirse a dit benefici, se apresurà a demanar lo traslado al carrer d'Augusto, quina escola semblava anava a quedar vacant.

Donchs bé; aquí ni s'ha esperat a que hi hagués escola vacant, ni s'han creat escolas novas. Això últim s'ha fet veurer que's feya, però no s'ha fet. Y aquest és precisament, segons nosaltres, lo punt flach de la resolució.

Mes com no fem a l'articulista de l'*Heraldo* tan innocent que abans d'agafar la ploma no s'hagi près la molestia d'enterarse de com y quina manera ocuparen sos respectius càrrecs los mestres superiors—puig del contrari caldría suposarli mala fe—nos plau entrar en polèmica pera anar desgranant la cosa y evitar que ab enganyosos miralles s'enlluerí a l'opinió pública fentli veurer lo que convé al que escriu.

Y com ja tenim fil a l'agulla, un altre dia, si Déu vol, seguiràm nostra tasca en favor del dret y de la justicia.

Un delicat obsequi a l'Orfeó Català

Comentaris

Politiquerías

De política casi val més no parlarne, perquè és tal l'ensopiment que regna, que resulta talment com si no hi hagués Corts.

Diguin sino, lo que han fet desde que estan oberts. Discutir actas y més actas, sense que s'hagi arribat a constituir lo Congrés definitivament.

Al Senat van enllistar més aviat y desseguida van empender la discussió del Missatge, però ab tal fredor y decàndimient, que ningú s'ha preocupat de las manifestacions *democràticas* d'en Montero Ríos, ni de las embestidas d'en Dávila als regionalistas, ni molt menys de las expansions d'en Labra, republicà de la classe de embolats, que quan teniam colonias, sortia representant per Cuba, gràcies al Gobern, y que ara també l'han fet senador pel mateix procediment.

Si en això no ha camiat en Labra, en cambi d'autonomista que era, s'ha tornat centralista dels més fermes; perquè altra cosa no significa sortir ab aquella vulgaritat que gracia als republicans de Barcelona,

s'havia ensorrat als enemichs de la patria. Que això ho diguin quatre desahogats o tonts, està bé; però un home de les condicions de cultura que's reconeixen a n'en Labra, francament fa riurer.

Fòra d'això, res més. Lo govern segueix molt sa'isfet de l'habilitat que demostran las oposicions, alluyant la constitució del Congrés, perquè qui dia passa anys empeny; d'aquí quatre dies la calor treurà de Madrid als pares de la patria... y quan fassí fred ja parlaràm de lo que convé pera la regeneració d'Espanya.

La qüestió més important, pe a'nostres governs és passar un parell o tres d'anys sense fer res, y després deixar lo lloc als liberals pera que fassin lo mateix que's conservadors: res de bo.

Aquesta política no té més que un inconvenient, que'l dia menys pensat quedará la sinia espantllada y's catufos no podrán remullar regularment en las aigües del pou més fondo del pressupost.

«A l'Orfeó Català», per Lluís Pagès, de Soli-ve Forcadell, de Vilavert.—«Salve», per Ramón Porta, Pbre., de Sarreal.—«La gran obra de l'Orfeó Català», per M. J. Ros, de Blancafort.—«Des-perta ferrol» (poesia), per Ramón Bergadá, Pbre. del Monestir de Poblet.—«Lo Monestir de Poblet y l'Orfeó Català», per Llorenç March, de Rocafort de Queralt.

Entre els esmentats treballs, tots de plomas de la Conca, com se veu, de manera que l'ofrena resulta verdaderament de tota la comarca y solament d'ella, n'hi ha, com pot suposarse per las firmas dels llurs autors, de verdaderament notables.

Rebin tots ells, que son colocada a tan alt lloc la cultura d'aquella hermosa y ben catalana afora, la nostra hermosa coral felicitació, que poden ajuntar a las multas que van rebre, ab lo agrairement del mestre y membres de l'Orfeó de moltíssims dels concurrents a la memorable festa.

A l'Orfeó Català

Tenui amor al pit y cants als labis. Tenui una senyera que'us acoba y tenui una terra com cap d'altra y tenui joventut y poesia. Heu recullit llorers y crits de joia —per cada crit de joia un arreureu— Donchs ara, avant! que vostra ruta es sana.

Los que heu deixat enrera que'us anyorin. Donchs ara, avant!

Com un alè de vida sorollèu cors ab vostres cants idílics y sorollèu cervells ab cants de lluita.

Donchs ara, avant! Que vostra veu potenta palpit al sol de las rialleras platjas; que retrunyi en los pobles solitaris...

No hi fa pas res que, tan potenta, s'filtre a turbar la quietud de las iglesias, que Déu ja ho vol que'ls pobles se redressin.

Donchs ara, avant! Que vostra veu palpit en onades de llum y d'armonia, y se la emportil vent fins a apagarla en la masia blanca y vergonyosa redoltada de pins en la muntanya.

Y vosaltres, avant! Lo recor queda; y's recoris que s'arrapan ab poesia ni's allunya l'estiu tot plé de frutas ni's allunya l'hivern ab les nevades.

Los qu'heu deixat enrera que'us anyorin.

Anyarán los vostres cants—los nostres—y en vostres cants hi sentiràs las queixas, tendràs las unes, exigeixents las altres, y quan mirin al lluny, la ratlla immòbil de l'horitzó per hont ús vareu perdre tsots junts sota l'oneig de la senyera, encar que sigui a l'ora de la posta hi veuràs neixe una claror d'aubada.

Tot anyorant los vostres cants, tal volta se'ls farán séus... Llavors, al repetirlos, es

Pastillas Morelló

Obran per inhalació dels agents antisséptichs, anti-catarrals y anti-asmàtics que's despreuen mentren van desfentse per la boca. Curan la **TOS, REFREDATS, BRONQUITIS, AUFECH, CATARRS, RONQUERA, ABCESSOS PULMONARS, etc., etc.**

Farmacia de l'autor, Porta de l'Angel, 21 y 23 Barcelona

Comissións y Representacións

DE PRODUCTES NACIONALS Y EXTRANGERS

Centre d'Informació Comercial

ria dels articles de l'Aladern tancan un drama del tot interessant, no caldrà que'n esforçem en fer son elogi, pera que dintre de poch figuri aquest tomet en totes las llibreries dels fills d'aquesta comarca.

CONCERT SABATER

Accident als desitjos de sos amichs, que no han pogut encara fruir dels adelants que ha fet en l'estada a París, nostre bon amich lo distingit pianista D. Joseph Sabater, ha organitzat per aquesta nit un concert en lo teatre de l'*Ateneo Tarragonense*, concert que's veurà segons notícias molt animat, puig al natural desitj de passar una bona vetllada ohint bona música, hi ha que afegir la natural curiositat despertada pels elogis que la premsa barcelonina ha dedicat aquests dies a l'amich Sabater.

Lo programa, per altra part, és forsa interessant, puig lo Sr. Sabater com si volgés presentarse devant de sos paisans complacent en extrèm, executarà las següents composicions:

1.ª part. 1. Sonata 23 Apasionata. (a) Alegro (b) Andante (c) Alegro. Beethoven.

2. Nocturn 3 ob 15; 3. Masurka 25 ob 33; 4. Wals 5 ob 42.—Chopin.

3. Rapsodia 12.—Liszt.

2.ª part. 1. Preludi.—Rachmaninoff.

2. Rapsodia 13.—Liszt.

3. Romanza.—Saint-Saëns.

4. Mandolina.—Thomé.

5. Murmull de primavera.—Sinfonia.

6. Jota de la sarsuela Cádiz.—Transcripció d'en S. del Valle.

L'acreditada casa Chassaigne de Barcelona ha cedit pera'l concert Sabater un de sos magnífichs pianos de cua.

Sants de la setmana

Diumenge, 14 de Juny.—Sants Basili b. y dr. y Eliseu prof.—Dilluns, 15.—Sants Vito, Modest y sta. Crescencia mrs.—Dimarts, 16.—St. Quirze, stas. Julita mr. y Llulgarda vg.—Dimecres, 17.—Sants Manel, Marcelia y sta. Paula vg.—Dijous, 18.—Sants March, Sabel y Ismael mrs.—Divendres, 19.—Lo Sagrat Cor de Jesús, Sts. Gervasi y Protasi mrs.—Dissabte, 20.—St. Silvéri papa y mr.

Quaranta horas: Continúa l'oçava de Corpus y divendres començaran a la iglesia de las Carmelitas Descalzas.

NOVAS

La festivitat de Corpus se celebrá en nostra Catedral Basílica ab l'acostumat explendor. Per la tarde y no obstant quel' temps se presentava poc favorable a primeras horas del dia, s'asserenà l'atmòsfera y surti a las sis la professió, que's vegé concorreguda com pochs anys.

Després de la professió pot dirse que tot Tarragona's reuní a la Rambla de St. Joan, presentant aquella hermosa via delicios aspecte.

Pot dirse que la diada de Corpus és la primera festa d'istiu y té especialment pera las senyoras l'atractiu d'esser lo dia en que s'estrenan les rosetes de la nova estació.

Avuy ab motiu de la professió de la parroquia de St. Joan, se reproduirà un bell quadro d'anàmica y vida que la que en aquelles horas nos creuam transportats a altra població més important que la nostra, en la que per dissot la tranquilitat y la calma son las notes més características.

S'han fusionat las societats catalanes de Barcelona «Los Montañencos», «Lo Somatent», «Lo Reñider», «Los Pregoners» y «Los nova Associació ab lo nom d'«Aplech Catalana».

Agraiam a la Junta Directiva l'atenció que tingue de convidarnos a la seua inauguració que's celebra en lo local social, Mariet, núm. 1, primer.

Ha sigut novament elegit President del Colegi de Metges d'aquesta província, lo nostre bon amich D. Anton Rabadá, en las eleccions hagudas aquesta setmana per la renovació parcial de la Junta de Gobern de dit Colegi, quedant constituida aquella Junta de la manera següent:

D. Anton Rabadá Mayné, President (reelegit); D. Pere Aguilera Solsona, primer Vocal (reelegit); D. Joseph Viejobueno Doilet, segón Vocal; don Blay Andrés Royo, Vocal quart (de la Junta anterior); D. Joan Mallafré Torras, quart Vocal (reelegit); don Eusebio Queralt Anglés, quint Vocal (de la Junta anterior); D. Lluís Soler Cañellas, Tresorer; D. Samuel Cuchi Vidiella, Contador; D. Francesc Cañellas Elías, Secretari.

Malgrat la confiança novament demostrada a nostre distingit amich D. Anton Rabadá, que ab tota l'ànima remercia, podèm assegurar que aquest, fent ús del dret que la llei li concedeix, renunciarà'l càrrec preminent otorgat per la classe médica, donchs las seves moltes ocupacions no li permeten dedicar la seva activitat y bon zel a l'exercici del càrrec que fa tants anys ve desempenyat.

Tenim a la venda en aquesta reacció y al preu de deu céntims un, exemplars del remarcable follet publicat per la Conca de Barberà en celebració de l'anada de l'Orfeó a Poblet y del que parlèm en altre lloc.

Orfebreria religiosa y ornaments de Iglesia.—J. CABALLÉ GOYENECHE.

Dilluns passat caigué sobre nostra ciutat una forta pluja, que sigué més important en las vertents del Francolí, puig dit riu experimentá una forta crescida. La tempesta anà acompañada de pedra en varis punts, experimentant serios danys las cullitas, sobre tot a l'Espluga de Francolí, Montblanch y Pla de Cabra.

Tan prompte tinga llistos los documents que creu convenient emportar-se pera'l mellor acert en las gestions, surtirà cap a Madrid la Comisió de la Junta d'Obras del Port que deu entre autres assumptos treballar pera la rebaixa de la contribució industrial y del cupo de consums.

Camisas y corbatas alta novedad. Camiseria de Pau Brú, Comte de Rius, 20.

Lo prop passat divendres rebé cristiana sepultura l'antich oficial primer que fou de la Secretaria de l'Institut, D. Joseph Cañellas, pare de nostre benvolgut amich D. Francesch, metge d'aquesta ciutat.

Rebi la familia Cañellas l'expressió de nostre més sentit condol y Déu vulgui donarlos la resignació necessaria pera soporiar tan gran dissost.

Lo divendres a la nit se veié molt concorregut l'acreditat cafè del Centro, ab motiu de donar lo concert de despedida lo distingit mestre de banduria en Carles Terraza, a qui nos complau felicitar per lo sorollós èxit obtingut.

Avuy començaran en l'esmentat cafè una nova sèrie de concerts en los que pendrà part lo violinista señor Torrents, conegut ja de nostre públic desde l'istiu passat.

Per excès d'original no podem publicar avuy un article bibliogràfic que tenim en cartera, referent a la hermosa novel·la *Herèu y Cabalé*, de nostre distingit amich D. Ferran de Querol.

També esperan torn altres treballs d'estimats col·laboradors a qui preguem dissimulin la tardansa ab que publicarem sos treballs.

Neurastenia.—Neurostérgeno Sugrañes.

Del diputat per aquesta Circumscripció Sr. Marquès de Grinyi hem rebut un exemplar del discurs pronunciat pel Minstre de la Gobernació Sr. Maura al presentar al Senat son projecte de bases pera la reforma de l'Administració local.

Remerciem l'enviò.

Una extraordinaria funció prepara aquesta nit lo «Centre Català», ab motiu de celebrar son benefici la distingida Secció dramàtica que actúa en aquell concorregut teatre.

Se posarà en escena'l preciós drama «La rondalla de l'infern» y la bonica pessa «Lo Pronunciament», acabant la festa ab un lluit ball.

Tenim per seguir què'l públich sabrà corresponde als esforços de la Secció dramàtica del «Centre Català» omplint a vessar lo teatre.

Se'n ha acostat fins a nosaltres l'inspector de policia d'aquesta ciutat pregantnos fem constar que ell no va dir precisament que fós un orfeonista l'autor de la sustracció del rellotje a un nostre amich, y de quin fet donavan compte en nostre darrer número, sinó que com sol succeir en días de molta aglomeració de gent, deuria venir en lo mateix tren dels orfeonistas algun aficionat a las cosas dels altres.

Queda complascat.

Imprès, a l'acreditada estampa de l'Avenç hem rebut un exemplar del volum de poesies que baix lo títol de *Llibre d'amor* acaba de publicar nostre estimat amich En Manel de Montoliu. No'n ocuparèm ab l'extensió que mereix.

Convalecencias.—Ovi Licitina Giol.

En l'última sessió de l'Ajuntament, a proposta de la Comissió correspondent, s'accordà concedir franquicia de drets pera arrevojar y pintar la fatxada de las casas desde ara fins a Santa Tecla.

Es una mida digna d'aplaudiment, puig contribuirà a que la classe obrera tingui treball.

Són moltes las queixas que's formulan sobre la forma ab que s'ha fet lo repartiment de las cèlulas personals. Lo de sempre, treurer los diners del públic, és l'única preocupació dels governs que ara s'enfilan.

Ab motiu de la festivitat del dia, se servirán avuy en l'acreditat cafè de las Set Portas varias classes d'exquisits gelats y granisats.

L'empedrat del carrer Major està tan gastat que no hi ha dia sens que's tingui que depolar alguna caiguda, y's veïns de la part alta se queixan y ab rahó de l'abandono en que se'ls té relegats.

Los maliciós diuen que no s'arregla perque la majoria de regidors com no hi tenen que transitar no poden exposar a reliscar y pender mal, mes nosaltres los creyem més humanitaris y volèm suposar que si no s'ha fet fins avuy és senzillament perque no s'ha pogut, però que en quant ho permeti l'erari tot s'arreglarà.

Los maliciós diuen que no s'arregla perque la majoria de regidors com no hi tenen que transitar no poden exposar a reliscar y pender mal, mes nosaltres los creyem més humanitaris y volèm suposar que si no s'ha fet fins avuy és senzillament perque no s'ha pogut, però que en quant ho permeti l'erari tot s'arreglarà.

Avuy començaran en l'esmentat cafè una nova sèrie de concerts en los que pendrà part lo violinista señor Torrents, conegut ja de nostre públic desde l'istiu passat.

Per excès d'original no podem publicar avuy un article bibliogràfic que tenim en cartera, referent a la hermosa novel·la *Herèu y Cabalé*, de nostre distingit amich D. Ferran de Querol.

També esperan torn altres treballs d'estimats col·laboradors a qui preguem dissimulin la tardansa ab que publicarem sos treballs.

Neurastenia.—Neurostérgeno Sugrañes.

FORN

N'hi ha un pera llogar en un carrer cèntrich.

Informarán en l'administració de LO CAMP.

 Pera Valencia, Alacant, Málaga, Cádiz, Galícia, Asturias, Santander y Bilbao, sortirà d'aquest port lo dia 18 del corrent lo vapor **Adela Roca**, son capitá Company, admetsen càrrega y passatgers pera dits ports.

Son agent: D. Joseph M. Ricomá

Company Valenciana de Navegació

Línia regular de grans y ràpids vapors

ENTRE

Espanya, França è Italia

Vapors de la Companyia

Sagunto, Alcira, Játiva, Grau, Martos, Cabañal y Denia Sortidas fixes y setmanals del port de Tarragona, directament pera Marsella y Génova los dimars de cada setmana esca-la quinzenal a Liorna.

Pera Valencia, Alacant, Almería, Málaga, Algeciras, Cádiz y Huelva los dijous de cada setmana.

Viatges extraordinaris a Marsella y Niza.

S'admet passatge y càrrega á nolis reduits,

S'admet càrrega ab nolis seguit y coneixement directe pera New-York, Nàpols, Baril Siracusa, Messina, Catania, Palermo, Cagliari, Venecia, Malta, Triest, Fiume, Odessa, Braila, Galats, Alexandria, Port-Said, Suez, Aden, Bombay, Singapore, Hong-Kong, ab trasbordo á Génova.

Agent: D. Román Musolas

Carrer d'Apodaca, 38.—TARRAGONA.—Teléfono, núm. 34

TIP. DE FRANCESCH SUGRAÑES, COMTE DE RIUS, 9

Hotel TERMINUS

282, ARAGÓ, 282

devant del balxador del Passeig de Gracia y apropi dels tranyfs

BARCELONA

Gran confort y gust artístich en totas las dependencias

RESTAURANT Y COLMADO

a disposició dels viatgers que hagin de marxar o arribin en los trénys que a cada moment paron al baixador.

Esmorsars, de 12 a 3 tarde, de 14 rals en amunt. Dinars, de 6 à 10 vespre desde 4 pesetas.

Gran Cafè de las SET PORTAS

Plassa d'Olózaga, núm. 10

TELÉFONO N.º 15

Inlegítima cervesa danesa

NYCARLSBERG

(sense alcohol)

A pessetas 0'75 la botella

Se serveix a domicili

SI SENYOR

No hi ha cap confitura comparable a las tan anomenades pastilles ALONSO HERMANOS elaborades a Logroño de fa mes de 40 anys. Són eficacíssimamente recomenadas per son agradibilitat y excelente condicions nutritivas que las fan superiors a totes las imitacions.

Venda exclusiva: Ultramarins y comestibles de JOSEP CARDONA, Portalet, 1 y a Tarragona de las anomenades pastas italianas pera sopas, que's reben semanalment als estableciments Cardona, carrer del Portalet, n.º 1, Plassa de la Font, 51, y carrer de Apodaca, 27. Participants als consumidors de tan excellent pasta, que visitin lo deposit que tenen los señors Cardona, en lo que hi trobarán un variat assortit de ditas pastas italianas a preus sumamente baratos.—Venda de pà y sopa «Gluten» pera los diabetichs. Extens assortit de distintas classes de formatges nacionals y estrangers.

Xarop de hipofosfats CLIMENT

La llegítima marca "SALUD"

Srs. Climent y C.^a—Tortosa.—Molt Srs. meus: Lo Nen X. de tres anys, sofria desde més d'un any d'una escròfula cròica. Canrat d'usar sens cap resultat quantas Emulsions y reconstituyents se preconten per aqu cossos, vaig ensenyjar los Hipofosfats Climent, trobant consol lo pacient, ja en lo primer frasco y molt proupt la curació completa.—Dr. Siloniz, Catedràtic de Barcelona, Cloro-anèmia, ab irregularitat en la menstruació, mancada de gana y de fòrsas, vaig prescriure li lo Xarop Climent marca SALUD, y foren asombrosos los resultats, doncs en poch temps cobrà appetit y fòrsas y se li regularisaren les reglas.—Dr. Letamendi.

Srs. Climent y C.^a—Tortosa.—Molt senyors meus: Puch'assegurarlos qu'en tots los cossos d'Asthenia presentats a la meva clínica a causa d'afeccions genitals provinentes de la falta de fixesa de las viscera abdominals (Enteròptosis) lo Xarop Climent marca SALUD m'ha donat inmilleratbles resultats.—Dr. Gibert, Especialista en parts y malalties de la dona.

Exigeixis lo llegítim Xarop Climent SALUD, únic aprobat per la Real Academia de Medicina de Barcelona, puig s'en expén altre del mateix nom.

Ovi

Lecitina

Giol

(Lecitina de rovell d'ou)

Tónic. Reconstituyent

Antineurasténich

Joan Ruiz y Porta
Procurador
Méndez Núñez, 16, 2°-TARRAGONA

EXCELSER

En Llanas ven uns paraigües de semi-seda y cutó, de color inalterable y teixit tantíssim bò, que resisteix tota prova al devall d'u canaló.

Ademés, també té uns vanos ab pintats tan rebòns, qui ai Rafael ni Murillo los podrian fer melló, aproposit per regalos; causan gran admiració.

Trobarán també sombrillas y un gran assortit de bastòns, parassols de totes menes que són molt barato y bons.

Mellor dit: no ya cap casa en tan bonas condicions.

26, COMTE DE RIUS, 26

Negoci lucratiu
Venda de varis partícipacions, de la societat tarragonina Pedrol y Companyia, domiciliada en aquesta ciutat y dedicada a l'extracció de materias fecals pel sistema «NODORO».

Darán rahó a l'Administració d'aquest setmanari.

GABINET Y CLÍNICA DENTAL

DE
A. PONS ICART

SAN AGUSTI, NÚM. 21, PIS SEGON, TARRAGONA

Tractament especial de las malaltias de las dents y genivas.

Extracció de dents, caxals y arrels sense dolor.

Especialitat en emplastes, emplomaduras y orificacions.

Perfeccionament en la construcció de pessas y dentaduras de totes classes.

MAQUINARIA

agrícola, industrial y vinícola

Complet assortit en ferreteria

MARCELÍ VICENS

APODACA, 27, TARRAGONA

Unich representant en aquesta província de l'important casa de Barcelona, Srs. Ignaci Sanpere y C., constructors d'aradas y bogits pera ondas llaurades y demés màquines agrícoles.

Lo Camp de Tarragona

SETMANARI CATALANISTA

6 Redacció y Administració: Méndez Núñez, 6

Tarragona, trimestre..... 1 pesseta
Fora..... 1 »

Extranger..... 2 »

Número d'avuy..... 10 céntis

Anuncis a prous redunits

Fàbrica de sabó

DE
Miquel Melendres

Sabó desde 0·20 pts., 0·22 y hasta 0·38 la lliura.

Se serveix a domicili. Vilamitjana, 9, (Pla de la Seu, devant la porta de Sta. Tecla).

FUSTERIA

En aquest an-

tich y acreditats taller se constru-

Francesch Prat heix tot lo referent al ram de fusteria, lo mateix en quant à obres, que'n treballs artístich-decoratius y de luxe.

11, MENDEZ NUÑEZ, 11,

Centre d'Instrucció Musical

de Tarragona

EN LO

SALÓ AYNÉ

Queda oberta la matrícula pera l'ingress a les classes de Solfeig, Teoria de la música, Piano y Instruments d'arch.

Lo dia 1.er de Octubre quedá obert lo curs de 1902 a 1903.

Horas de classe

Senyoretas: de 5 a 7 de la tarda.

Noys: de 6 a 8 de la nit.

RELLOTGERIA

DE
F. RIGAU

Baixa de Misericòrdia 14
TARRAGONA

Gran assortit de rellotges de totes classes y preus. Taller de composturas.

CLINICA DENTAL

DE
D. FULGENCI AGUSTÍ ALEU

PROFESSOR-DENTISTA

Uniò, 44, pral.-TARRAGONA

Curació prompta de las malaltias de la boca y dents. Extracciones sense dolor. Orificacions, empastaments y tota classe de obturacions.

Construcció de dents, dentaduras y aparells de totes classes y empleo de tots los anestessichs conegeuts.

Gran fàbrica de braguers

34, Uniò, 34

Herniados (TRENCATS)

Aquest establiment compta ab los avensos més moderns y práctichs que la ciencia requereix pera la construcció y aplicació de tota classe de braguers y d'aparells ortopédichs.

Especialitat en lo bragger Articular Regulador Sistema Montserrat y ab lo tractament de las trencaduras.

Grans existencias en braguerets de goma pera la curació radical de las trencaduras congénitas y adquiridas de l'infància y tot lo concernent á Cirurjia y a Ortopedia.

Casa recomenada per tots los seixys metges que han tingut ocasió de conèixerla, tant per los generos de son catálech com per los prous redunits.

PERE MONTSEGUAT, Uniò, 34-TARRAGONA

La véritable propaganda

és fará usant tots los catalans l'inmillorable Paper de fumar CATALUNYA

ABONOS

químichs y minerals garantits per son més alt poder fertilisant, elaborant los complets especials pera cada terra y cultiu.

ABONOS

organio-químichs propis pera plantacions preparantlos també ab atenció a las necessitats de la planta y terra a que deuen destinarse.

Despullas, tercerilla etz., grans llegums etz.

COMISSIONS Y REPRESENTACIONS

QUINTANA Y TORRES

Carrer de Barcelona, 4.-TARRAGONA

La llegítima marca "SALUD"

La llegítima marca "SALUD"